

РЕШЕНИЕ

№ 2192

гр. Пловдив, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Анна Д. Дъбова

при участието на секретаря Петя Г. Карабиберова
като разгледа докладваното от Анна Д. Дъбова Гражданско дело №
20225330101360 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от Т. К. И. – в качеството си на земеделски производител, против „Кепенека“ ЕООД кумулативно обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 200, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за заплащане на сумата от 8394, 80 лв., представляваща незаплатено възнаграждение по Договор за изкупуване и доставка на сурово овче мляко № *** за доставено овче мляко от 6 457, 54 литра, за което са издадени фактура № 0000000043/15.05.2021 г., фактура № 0000000044/31.05.2021 г., фактура № 0000000045/15.06.2021 г. и фактура № 0000000046/15.07.2021 г. и сумата от 505, 84 лв., представляваща обезщетение за забава, изтекло за периода от 31.05.2021 г. до 27.01.2022 г., ведно със законна мораторна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.01.2022 г., до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че сключил с ответника Договор за изкупуване и доставка на сурово овче мляко № ***, по силата на който доставил до ответника овче мляко от 6 457, 54 литра на единична цена от 1, 30 лв. на литър. За така осъществената доставка ответникът следвало да заплати сумата от общо 8394, 80 лв., за което задължение били издадени фактура № 0000000043/15.05.2021 г. с незаплатен остатък от 600 лв., фактура № 0000000044/31.05.2021 г. на стойност от 3 959, 80 лв., фактура № 0000000045/15.06.2021 г. на стойност 3 315 лв. и фактура № 0000000046/15.07.2021 г. на стойност 520 лв. Твърди, че в сроковете,

установени в разпоредбата на чл. 5.2. от Договора ответникът – купувач не заплатил цената за доставените стоки. Претендира и присъждане на обезщетение за забава по всяка една фактура, считано от падежът на фактурата до датата на депозиране на исковата молба в съда. По така изложените съображения се моли за уважаване на предявените искове.

В законоустановения за това срок по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът - „Кепенка“ ЕООД, не е депозирал отговор на исковата молба.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, **намира за установено следното от фактическа и правна страна:**

Районен съд – Пловдив е сезиран с кумулативно обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 200, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Възникване на спорното материално право се предпоставя от установяване на следните материаноправни предпоставки (юридически факти): 1. наличие на валидно правоотношение по договор за продажба на стоки, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и да ги продаде, а купувачът – да ги получи и да заплати уговорената цена; 2. продавачът да е предал на купувача стоките, предмет на сключените договори.

По делото е представен Договор за изкупуване и доставка на сурово овче мляко № ***, по силата на който ищецът е поел задължение да продава на купувача „Кепенека“ ЕООД сурово овче мляко, което да отговаря на изискванията на Наредба № 2/23.02.2017 г. от здрави животни, ветеринарно освидетелствани, което следва да се доставя по предварително уточнен от страните график, като купувачът се задължава да изкупува в срока на действие на договора цялото предадено от продавача количество овче мляко. В разпоредбата на чл. 4.1. от Договора е установено, че цената на суровото мляко се определя съобразно търсенето и предлагането на пазара, като цената се определя по договаряне на лв. за литър мляко. В клаузите на чл. 5.1. и 5.2. от Договора е установено, че за предаденото овче мляко, при приема, се изготвя приемо-предавателен документ, на база на който се издава фактура от страна на продавача за заплащане на предаденото количество сурово мляко, като заплащането се извършва 15 дни след издаване на документа, два пъти месечно, освен ако няма допълнително споразумение. Установено е, че договорът е в сила до 14.03.2022 г.

В производството по делото е представена фактура № 0000000043/15.05.2021 г., издадена от ищеца ЗП Т.К. с получател „Кепенека“ ЕООС, в която е обективизирана облагаема доставка на стоки – сурово овче мляко с посочено общо количество – 2 811 литра, единична цена от 1, 30 лв. и обща стойност на стоките от 3 654, 30 лв. Във фактурата е установено частично заплащане на сумата от 3 054, 30 лв. с остатъчно задължение от 600 лв.

Представена е фактура № 0000000044/31.05.2021 г., издадена от ищеца ЗП Т.К. с получател „Кепенека“ ЕООС, в която е обективизирана облагаема доставка на стоки – сурово овче мляко с посочено общо количество – 3 046 литра, единична цена от 1, 30 лв. и обща стойност на стоките от 3 959 лв.

Във фактура № 0000000045/15.06.2021 г., издадена от ищеца ЗП Т.К. с получател „Кепенека“ ЕООС, е обективизирана облагаема доставка на стоки – сурово овче мляко с посочено общо количество – 2 550 литра, единична цена от 1, 30 лв. и обща стойност на стоките от 3 315 лв.

В производството по делото е представена фактура № 0000000046/15.07.2021 г., издадена от ищеца ЗП Т.К. с получател „Кепенека“ ЕООС, в която е обективизирана облагаема доставка на стоки – сурово овче мляко с посочено общо количество – 400 литра, единична цена от 1, 30 лв. и обща стойност на стоките от 520 лв.

Ищцовата страна е регистрирана като земеделски производител. Редът и условията за регистриране на земеделските стопани са регламентирани с Наредба № 3 от 29.01.1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани, издадена от *** на земеделието, горите и аграрната реформа. Наредбата е издадена на основание § 4 от ДР на Закона за подпомагане на земеделските производители. Съдът намира, че регистриране на едно лице като земеделски производител не води до възникване на нов правен субект, а единствено до разширяване на правосубектността на физическото лице, което да се ползва от установените законодателни облекчения по отношение на земеделските производители. В този смисъл, регистрираното като земеделски производител физическо лице, не е търговец и по отношение на правните действия и изявления на лицето не следва да намерят приложение нормите на Търговския закон.

Договорът за продажба представлява консенсуален, двустранен,

комутативен и неформален договор.

По делото са представени фактури, обективиращи облагаема доставка на стоки в полза на купувача, която не носи подписа на купувача. По своята правна природа фактурите представлява частни свидетелстващи документи, като последните и в качеството им на вторични счетоводни документи, не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила.

В производството обаче е представен надлежно подписан от страните договор за покупко-продажба на сурово овче мляко, в което са обективирани общите поети задължения от страните за предаване от страна на ищеца на количество сурово овче мляко срещу задължението на ответника – купувач да заплаща цената на стоката, определена при издаване на фактура от страна на продавача.

От така установените факти се доказва, че между страните в настоящото съдебно производство е възникнало правоотношение по договор за продажба, по силата на който ищецът-продавач е изпълнил задължението си да прехвърли на купувача-ответник правото на собственост върху описаните във фактурите стоки.

Обстоятелството, че между страните е възникнало правоотношение по договор за покупко-продажба на стоки се установява и от осъществените от страна на ответника – купувач частични погасявания на задължението за заплащане на стоките по първата фактура. Частичното заплащане на задължението, предмет на издадената фактура, представлява извънсъдебно признание на купувача за възникнало въз основа на нея правоотношение между страните. Доказаното в процеса извънсъдебно признание на факт има същата стойност както и направеното пред съда признание на факт. Това становище се застъпва в съдебната практика – така *Решение № 122 от 09.11.2015 г. по т. д. № 1946/2014 г., ТК, II т.о. на ВКС*.

По така възникналото правоотношение за ищеца са породени две основни obligatorни задължения – да прехвърли правото на собственост върху описаните в процесните фактури стоки и да предаде тяхното владение на купувача, а за ответника – да заплати уговорената продажна цена и да получи вещите, предмет на договорите – арг. чл. 200, ал. 1 ЗЗД.

По силата на чл. 327, ал. 1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако е уговорено друго. Следователно, за да

възникне изискуемостта на правното задължение за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни своето задължение за предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение. При предаването на процесните вещи продавачът е изпълнил своите основни правни задължения, породени от договора за търговска продажба, а именно – едновременно с предаването е настъпила концентрацията по чл. 24, ал. 2 ЗЗД и родово определените вещи са били индивидуализирани, като по този начин правото на собственост върху тях е била прехвърлена от продавача на купувача-ответник. При изпълнението на насрещната престация за предаване на стоките, предмет на договора, правното задължение на купувача-ответник за заплащане на цената е станала изискуемо.

Обстоятелството, че стоките, индивидуализирани в издадените фактури, са предадени на купувача следва да се приеме за установено в производството по делото, доколкото това правнорелевантно обстоятелство не е оспорено от ответника, който не е депозирал отговор на исковата молба и не се е явил в съдебното заседание, за да вземе становище по предявените искове.

Обстоятелството, че възникналите от процесните договори за търговска продажба парични задължения са изпълнени, подлежи на доказване от ответника по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, който не е представил доказателства за установяване, че задължението за заплащане на цената е погасено.

Предвид така изложеното предявеният иск за главница следва да бъде уважен в пълния му предявен размер за сумата от общо 8 394, 80 лв.

Тъй като ответникът не е изпълнил точно в темпорално отношение своята насрещна парична престация за заплащане цената на получените стоки, той е изпаднал в забава и дължи обезщетение за причинените на ищеца вреди, изразяващи се в пропусната полза, като това обезщетение е в размер на претендираната законна лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главницата. Обезщетението за забава е дължимо от датата на падежа на фактурата до датата, предхождаща депозиране на исковата молба или до 27.01.2022 г., тъй като от датата на депозиране на исковата молба се начислява законна лихва, като по този начин би се достигнало до определяне на двойно обезщетение за забава за един и същи ден. Размерът на обезщетението за забава, съобразно така установените периоди, следва да се уважи в пълния му предявен размер, който не се оспорва от ответника.

При този изход на правния спор полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените, както в настоящото съдебно производство разноски в общ размер от 1 336, 03 лв., от които сумата от 356, 03 лв. за заплатена държавна такса и сумата от 980 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Пловдивският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 200, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД „Кепенека“ ЕООД, ЕИК 203329348, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 61, ет. 1, ап. 1, **да заплати** на Т. К. И., ЕГН *****, в качеството му на земеделски производител, с адрес ***, сумата от **8 394, 80 лв.**, представляваща незаплатено възнаграждение по Договор за изкупуване и доставка на сурово овче мляко № *** за доставено овче мляко от 6 457, 54 литра, за което са издадени фактура № 0000000043/15.05.2021 г., фактура № 0000000044/31.05.2021 г., фактура № 0000000045/15.06.2021 г. и фактура № 0000000046/15.07.2021 г., и сумата от **505, 84 лв.**, представляваща обезщетение за забава, изтекло за периода от 31.05.2021 г. до 27.01.2022 г., ведно със законна мораторна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 28.01.2022 г., до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Кепенека“ ЕООД, ЕИК 203329348, **да заплати** на Т. К. И., ЕГН *****, в качеството му на земеделски производител, сумата от **1 336, 03 лв.** – разноски в исковото производство по гр.д. № 1360/2022 г. на Районен съд - Пловдив, IX граждански състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____